

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1. nr. 1.

På den diplomatiske konference i Genève i 1949 blev der gennemført en revision af Genève-konventionen af 27. juli 1929, og det foreslås derfor, at der i konkurrencelovens § 4, stk. 1, optages en henvisning til den således reviderede konvention af 12. august 1949 og til den danske bekendtgørelse af konventionen af 26. juli 1951.

Til § 1 nr. 2.

Ved lov nr. 108 af 23. marts 1948 om tillæg til lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse blev der i overensstemmelse med en af De forenede Nationers første plenarforsamling i 1946 vedtaget resolution i konkurrencelovens § 4 optaget et forbud mod enhver uhjemlet brug her i landet af De forenede Nationers navn, emblem, segl eller lignende kendetegn.

Efter at der på den i efteråret 1954 afholdte 8. generalforsamling indenfor UNESCO (United Nations Educational Scientific and Cultural Organization) var blevet vedtaget en resolution om tilvejebringelse af beskyttelse mod uhjemlet brug, især i erhvervsøjemed, af organisationens emblem, segl eller navn, blev det taget under overvejelse at optage en herpå sigtende bestemmelse i lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse. Da der endvidere fra Europarådets generalsekretær fremkom en henstilling til medlemslandene om at tilvejebringe beskyttelse af rådets emblem, rejste udenrigsministeriet spørgsmål om samtidig at gennemføre en bestemmelse om beskyttelse for de navne og kendetegn, der benyttes af De forenede Nationers øvrige hoved- og hjælpeorganer, de til De forenede Nationer knyttede særlige institutioner, jfr. pagtens art. 7, 57 og 63, eller af andre mellemstatlige organisationer.

Da handelsministeriet må anse det for naturligt og ønskeligt at udstrække den ved den ovenfor nævnte lov af 23. marts 1948 gennemførte beskyttelse af De forenede Nationers navn og kendetegn til også at gælde de navne og kendetegn, der benyttes af de af De forenede Nationer oprettede organer m. v. samt af andre mellemstatlige organisationer, har man foreslået nærværende bestemmelse.

Det vil måske vise sig hensigtsmæssigt, at der til orientering for erhvervslivet med passende mellemrum offentliggøres fortegnelser over de navne og navneforkortelser, der kan komme i betragtning.

Det er dog ikke afgørende for beskyttelsen, om et navn eller en forkortelse er optaget på fortegnelserne.

Til § 1, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse tager sigte på en supplerung af det i konkurrencelovens § 12, stk. 1, indeholdte forbud mod tilgift, der har været fortolket således, at adgangen til at deltage i en lodtrækning på grundlag af indsendte løsninger af opgaver – altså chancen for at vinde en præmie – ikke anses for tilgift.

Derimod er foranstaltning af bortlodninger med indskud forbudt i medfør af bestemmelserne i lov af 6. marts 1869 om klasselotteriets ordning og forbud mod andet lottospil m. m., og på grundlag af domstolens praksis har man antaget, at bortlodninger måtte anses for ulovlige, når deltagelse i en lodtrækning var betinget af varekøb, idet varekøbet er blevet betragtet som et indskud i lotterilovens forstand.

I den nævnte domstolspraksis har der således været et vist værn mod den omhandlede konkurrenceform, men efter at højesteret ved en dom af 1953 (U. f. R. 1954, side 57) har statueret, at betalingen for en billet, der foruden at give adgang til en siddeplads også gav adgang til deltagelse i en lodtrækning, ikke kunne anses for indskud, har en række erhvervs- og forbrugerorganisationer, herunder detailhandelens organisationer, rejst spørgsmål om gennemførelse af et forbud mod foranstaltning af bortlodninger i reklameøjemed. I denne forbindelse er det fra organisationernes side blevet fremhævet, at bortlodninger i reklameøjemed er en usund form for konkurrence, og at det må antages, at den omhandlede højesteretsdom vil medføre, at der i endnu videre omfang end hidtil foranstaltes bortlodninger i reklameøjemed.

Bortlodning af præmier i reklameøjemed er væsensbeslægtet med ydelse af tilgift, og de hensyn, der ligger bag konkurrencelovens forbud mod tilgift, gør sig derfor i samme grad gældende for så vidt angår disse bortlodninger. Allerede i 1937 henstillede de interesserede organisationer til handelsministeriet, at der blev gennemført et forbud mod bortlodninger i reklameøjemed, men man fandt ikke dengang tilstrækkelig anledning til at foreslå en ændring af konkurrenceloven på dette punkt. I de senere år har anvendelsen af bortlodninger i reklameøjemed imidlertid taget et betydeligt opsving, idet bortlodningsarrangementer som regel har kunnet iværksættes på en sådan måde, at de ikke var i strid med